

ναντο καταλλήλοτερον νὰ πανηγυρίσῃ τὴν ἐπίσημον ταύτην ἡμέραν. Καλὸν ἐκρίθη νὰ ζητηθῇ πρὸς τοῦτο ἡ συμμετοχὴ πάντων ἐν γένει τῶν φοιτησάντων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ὡς καὶ παντὸς φιλομούσου Ἑλλήνος, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ ἐράνῃ σχηματισθῇ κεφάλαιόν τι, μέλλον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἱδρύσιν διαγωνισμάτων ἐπιστημονικῶν, ἀναμνησκόντων τὴν ἐορτὴν τῆς πεντηκονταετηρίδος καὶ προσωρισμένων νὰ ἀναπτύξῃσι ζωηροτέραν τινὰ ἐπιστημονικὴν καὶ πνευματικὴν κίνησιν. Συνήλθον λοιπὸν ἐκ τῶν μὴ διδασκόντων καὶ διδασκόντων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκόντων ἀντιπροσώπων ἐκάστης τῶν τεσσάρων σχολῶν, καὶ ἀπηύθυναν ἑκκλησίαν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ τροφούς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ πάντα φιλόμους ὁμοεθνεῖς, ἵνα ἕκαστος συνεισπείνῃ τὸν ὀβολὸν τοῦ χάριν τοῦ μνησθέντος σκοποῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ, ἥτις ἀνέλαβε τὸ ἔργον τοῦτο, ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Σ. ἀρχιεπισκόπου Χαλκίδος κ. Χριστοφόρου Σταματίδου ὡς προέδρου καὶ τῶν κ.κ. Κιάπες δικηγόρου, Γ. Ἀντωνοπούλου νομικοῦ συμβούλου, Κ. Γραμματικοπούλου γυμνασιάρχου, Ἀθ. Παπαγεωργίου πρώην γυμνασιάρχου, διευθυντοῦ ἰδιοκτητοῦ λυκείου, Γ. Βάρα καὶ Σμ. Ἀποστολίδου ἱατρῶν, ὡς μελῶν, τοῦ κ. Φιλ. Παρασκευαΐδου διδάκτορος τῆς νομικῆς καὶ διευθυντοῦ τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου ὡς ταμίου καὶ τοῦ κ. Ἀρ. Ρούκη διδάκτορος τῆς Νομικῆς καὶ δημοσιογράφου ὡς γραμματέως. Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ἐράνων γίνονται παρὰ τῷ ταμίᾳ κ. Παρασκευαΐδῃ εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε διὰ τῶν ἐδικῶν ἐπιτροπῶν, αἵτινες θέλουσι συστήσῃ ἀνὰ τὴν ἐπαρχίαν καὶ τὰ διάφορα ἑλληνικὰ κέντρα, χάριν τοῦ σκοποῦ τοῦτου. Τὰ εἰσπρατούμενα χρήματα θὰ κατατίθενται παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ, μέχρις οὗ ἀποτελεσθῇ ποσὴν ἱκανὴν, ὅπως ἐκ τῶν τόκων αὐτοῦ ἱδρυθῇσι τὰ διαγωνίσματα, εἴτε ὅλα ὅμοῦ ἐτησίως, εἴτε ἀνὰ ἓν κατὰ περιτροπὴν ἐξ ἐκάστης τῶν σχολῶν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ὁ ἐκ τῶν ταχτικῶν συνεργατῶν τῆς Ἑστίας κ. Ἀρ. Π. Κουρτίδης δημοσιεύει προσεχῶς συλλογὴν διηγημάτων ὑπὸ τὸν τίτλον Ἀραγεῖς ἡρωϊμοί. Τὰ διηγήματα ταῦτα πλὴν ἐνὸς ἡ δὲ εἶναι καὶ ὁλοκληρῶν ἀνέκδοτα.

— Ὁ ἡμέτερος συνεργάτης κ. Κ. Παλαμᾶς, ἐπιστεῖλας πρὸς τὸν νέον ἀκαδημαϊκὸν τῆς Γαλλίας Δελὸντ Δελίλ μετ' ἐπιστολῆς τὸ ἄρθρον, ὅπερ περὶ αὐτοῦ ἔγραψεν ἐν τῇ Ἑστίᾳ, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν εἰσόδου του, ἔλαβε παρὰ τοῦ ἐπιφανοῦς ποιητοῦ εἰς ἀπάντησιν τὸ ἐπόμενον γράμμα ὅπερ παρatiθέμεθα ἐν μεταφράσει ἐνταῦθα :

«*Er Parisiens le 12 Mai 1887.*

Κύριε,

Θερμῶς εὐχαριστῶ ὑμῖν ἐπὶ τῇ φιλόφρονι ἐπιστολῇ ἣν μοι ἀπευθύνατε, ὡς καὶ ἐπὶ τῇ φιλολόγῳ καὶ τόσον κολακευτικῇ ἄρθρῳ ὅπερ ἐδημοσιεύσατε ἐν τῇ Ἑστίᾳ. Εὐτυχῇ λογίζομαι ἔμαυτον οὕτω παρουσιάζεσθαι εἰς τοὺς συμπολίτας σας, ὡς αἱ φιλολογικαὶ συμπάθειαι τυγχάνουσιν μοι πολῦτιμοι, καὶ παρκαλῶ ὑμᾶς, Κύριε, ὅπως μετὰ τῆς ἐκφράσεως τῶν εὐχαριστιῶν μου δεχθῆτε καὶ τὴν διαβεβαίωσιν τῶν ἀρίστων μου αἰσθημάτων.

ΔΕΚΟΝΤ ΔΕΛΙΑ.»

— Ἀποθανόντος ἐσχάτως ἐν Αὐστρίᾳ τῆς πριγκηπίσσης Βινγενστάιν, γενικῆς κληρονόμου τοῦ διασῆμου κυμβαλιστοῦ καὶ μελοποιῦ Δίστε, τοῦ πέριτον ἀποθανόντος, εὐρέθη μεταξὺ τῶν ἐγγράφων αὐτῆς ἐπιστολὴ δι' ἣς πάντα τὰ πολῦτιμα δῶρα τὰ εἰς τὸν περιώνυμον καλλιτέχνην προσνευχθέντα κατὰ τὸν βίον αὐτοῦ, κληροδοτεῖ οὗτος εἰς τὴν πόλιν τῆς Βουδαπέστης. Ἐν τούτοις καταλείπονται τιμητικὸν ξίφος, ὅπερ ἤξιώθη τῆς τιμῆς νὰ ψαλῇ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἑρρίκου Ἀγνε, ἀναλόγιον χρυσοῦν ὠρηθὲν τῇ Δίστῃ ὑπὸ τῆς πόλεως τοῦ Ἀμβούργου, μουσικὴ ράβδος χρυσῇ καὶ κεκοσμημένη διὰ πολυτίμων λίθων, ἄλλα δῶρα τιμαλρῇ, πρὸς τοὺς διὰ τὸ κλειδοκρύβαλον τοῦ Βεργόθεν, ὅπερ εἶχον προσφέρει πρὸς τὸν καλλιτέχνην κατασκευασταί τινες κλειδοκρυβάντων ἐν Λονδίῳ. Ἡ συλλογὴ τῶν δώρων τούτων στοιχεῖ ἐν ὅλῳ περὶ τὰς 400,000 φράγκων, θὰ κατατεθῇ δ' ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Βουδαπέστης.

— Ὁ Λεσσὲφ περατώσας ἐκδίδει προσεχῶς τοὺς δύο τόμους τῶν ἰδίων ἀπομνημονευμάτων περιλαμβανόντας ἔτη 40. Ἐννοεῖται μετὰ πόσου διαφόρου ἀναμένεται ἡ δημοσίευσις αὐτῇ, ἀπὸ τοῦδε δὲ παρασκευάζονται μεταφράσεις εἰς ἄλλας γλώσσας.

— Τῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα Δόρα δ' Ἰστρία γνωστῆς συγγραφέως Ἑλένης Γκίκα ἐδημοσιεύθη βιογραφία καὶ βραχεῖα ἑκθεσις τῶν ἔργων τῆς ἐν τῷ γερμανικῷ περιοδικῷ «*Unsere Zeit*» φυλ. 5. ἐ. 2.

— Ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ ἐν Γράτζ μουσικοῦ συλλόγου ὁ καθηγητὴς Bischof ἀνεκάλυψεν ἀντίγραφον μέλους (Arie) τοῦ Βετόβεν τῶς ἀγνώστου φέροντος ἐπιγραφὴν : *Rondo primo amore*. Τὸ μέλος τοῦτο ἀπλῶς μνημονεύεται ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Shayer βιογραφίᾳ τοῦ μεγάλου μουσικοῦ, προσεχῶς δ' ἐκδίδεται ἐν Δελφίᾳ.

— Εἰς τὴν γαλλικὴν βουλὴν ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Lefèvre-Pontalis σχέδιον νόμου περὶ τῆς ἀνὰ τὰς ὁδοὺς πωλήσεως τῶν ἐφημερίδων. Διὰ τοῦτου οἱ ταράκτοντες τὴν δημοσίαν τάξιν διὰ κραυγῶν ἢ δι' ἀναγγελίας ψευδῶν εἰδήσεων καταδικάζονται εἰς κράτησιν μέχρι πέντε ἡμερῶν.

— Ἡ παλαιότερά τῶν ἐν Λονδίῳ ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων, μετὰ τὴν *London Gazette* εἶνε ὁ *Παρατηρητής* (Observer), οὗ κατ' αὐτὰς ἐδημοσιεύθη τὸ πεντακισχιλιστὸν φυλλάδιον.

— Εἰς ἀγγλικὴν τινα ἐφημερίδα ἀνεκοινώθη ἀρχαιολογικὴ τις ἀνακάλυψις, ἥτις προκρίτει νὰ διαλευκάνῃ τὰ μέγιστα τὴν παναρχαίαν ἱστορίαν τῆς Μ. Ἀσίας, λύουσα ἐν τῶν περιπλοκωτέρων αἰνιγμάτων τῆς ἱστορίας τῶν ἀρχαίων χρόνων, τὴν θέσιν καὶ τὰ ὅρια τῆς χώρας τῶν Χετταίων, ἥς ἡ ὑπαρεῖς ἐβεβαίωτο ὑπὸ τῶν ἀσσυριακῶν καὶ αἰγυπτιακῶν ἐπιγραφῶν, ἀλλὰ τῆς ὁποίας μέχρι τῆς σήμερον σπάνια τινα μόνον ἔχην ἀνευρέθησαν. Κατὰ τὸ ἔτος 1870 ἐν Ἀμάθῃ τοῦ Λιβάνου, εἴτα δὲ ἐν Χαλεπίῳ, ἐν Καρχήμιδι καὶ εἰς ἄλλα τῆς Μ. Ἀσίας μέρη, ἀνευρέθησαν ἱερογλυφικαὶ ἐπιγραφαί, λίαν ἀτέχνως κεχαρραγμέναι καὶ συνοδεύμεναι κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ ἀναγλύφων, εἰς τὴν νηπιὴν κατάστασιν τῆς τέχνης ἀναγομένων. Μέχρι τοῦδε αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται ἐθεωροῦντο ἀνήκουσαι εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὡς γραφῇ ἐξηγουμένην ἡ ἀπλὴ τῶ ἀντικειμένου ἡπεικόνισις. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὁ Ἀγγλὸς ἀρχαιολόγος Sayce καθώρισε τὴν σημασίαν τινῶν ἐκ τῶν σημείων τούτων, ἀλλ' εἰς ποίαν γραφὴν καὶ γλῶσσαν ἀνήκον ; Περὶ τούτου οὐδὲν ἤτο θετικῶς γνωστὸν, ὑπέθετον δὲ μόνον οἱ ἀρχαιολόγοι, οἱ ἦσαν τὰ ἔχην τὸ ἀρχαῖον κράτος τῶν χιτιτῶν, οἵτινες προηγήθησαν ἐν ταῖς ἀκταῖς τῆς Μεσογείας τοῦ φοινικικοῦ πολιτισμοῦ. Νῦν ὁ λονδίνεος Χρόνος ἀγγέλλει ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Flahiser, τοῦ προϊσταμένου τῆς ἐν Παλαιστίνῃ ἀρχαιολογικῆς ἀποστολῆς, ὁ ἀρχαιολόγος Κόνδερ κατήρτισε νὰ ἀναγνώσῃ τὰς χιτιτικὰς ἐπιγραφάς. Ὁ Κόνδερ ἐν τῇ ἀνακοινώσει αὐτοῦ δημοσιεύει τὴν ἐρμηνείαν τριῶν ἐπιγραφῶν ἀνευρεθεισῶν ἐπὶ τῶν βάθρων εἰδώλων. Αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται εἰν ἐπικλησις πρὸς τὸν «*Ἥλιον*», τὸν θεὸν τῆς Θαλάσσης καὶ τὸν θεὸν τοῦ Οὐρανοῦ, οἵτινες, κατὰ τινα αἰγυπτιακὴν ἐπιγραφὴν, ἀποτελοῦσι μετὰ τοῦ θεοῦ Σὴθ τὰς πρωτεύουσας θεότητας, τὰς ὑπὸ τῶν χιτιτῶν λατρευόμενας. Ὁ Κόνδερ οὐδὲν εἰσέτι λέγει αὐτὴν περὶ τῆς μεθόδου τῆς ἐρμηνείας, οὔτε περὶ τῆς γλώσσης καὶ τοῦ τύπου, εἰς ὃν ἀνήκουσι αἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐρμηνευθεῖσαι ἐπιγραφαί, ἀγγέλλει ὅμως τὴν προσεχῇ ἐκδοσιν λεπτομεροῦς ὑπομνήματος περὶ τούτων, ἀλλ' ἀπὸ τοῦδε συνάγει σπουδαῖα ἱστορικὰ συμπεράσματα περὶ τοῦ λαοῦ, ὃν ἀποκαλύπτουσιν ἡμῖν τὰ μέχρι τοῦδε ἀνευρεθέντα ὀλίγα ἐν τῷ χιτιτικῷ ἰδιωματικῷ γλωσσικῷ μνημεῖ. Ἡ ἀρχαία τῆς Ἀνατολῆς ἱστορία συνεχάκις ποιεῖται μνηλεὶς περὶ χιτιτικῶν κράτους ἀλλ' ὅμως οὐδὲν γινώσκουμεν περὶ τῆς θέσεως αὐτοῦ. Γνωστὸν εἶνε μόνον ὅτι ἐν τῇ Γραφῇ οἱ Χετταῖοι ἀναφέρονται ὡς ἀρχαῖοι τος καὶ ἰσχυροὶ λαοί, οἵκων πρὸς βύρραν τῆς Παλαιστίνης καὶ οὗ ἡ κυριαρχία ἔφθασε ποτὲ μέχρις αὐτῶν τῶν ὀρίων τῆς Αἰγύπτου. Ἐπὶ χρόνον μακρὸν οὐδεμία προσοχὴ ἐδόθη εἰς τὰς ἀμυδράς ταύτας ὑποδείξεις· ἀλλὰ βαθυερὸν ἀνεκαλύφθησαν διάφοροι ἱερογλυφικαὶ καὶ σφηνοειδεῖς ἐπιγραφαί, ἐκ ὧν συνάγεται ὅτι οἱ χιτιτῆς ἐκράτησαν ποτὲ ὁλοκλήρου τῆς δυσμικῆς Ἀσίας, ὅτι ἐπολέμησαν πρὸς τὸν Σέσωστριν καὶ ἐσυνήκοιλον ἔχον μετ' αὐτοῦ, ὅτι εἶχον νήμισμα διαδεδομένον ἀπὸ τῆς χώρας τῶν Καρχηδονίων μέχρι τοῦ Αἰγαίου κτλ. Τέλος τὰ ἐν Ἀμάθῃ εὐρήματα εἰλκυσαν ἐπ' αὐτῶν ζοφρὰν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχαιολόγων διὰ τῆς ἀγγελιομένης δ' ἐν

τυχούς ανακαλύψεως ἡ ἐπιστήμη θὰ δυνήθῃ ἵσως νὰ συναρμολογήσῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ παναρχαίου τούτου λαοῦ, οὗ καὶ ἡ ἀνέμνησις αὐτῇ ἀπόλλυται ἐν τῷ ζῳφῶ τῶν αἰώνων.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως ἀναθηματικῆς στήλης εἰς μνημόσυον τῆς Α' ἐν Ἐπιδαύρῳ συνελεύσεως τῶν Ἑλλήνων ἐπιτροπῇ ἐξέδοτο τὴν ἐπομένην ἐπὶ κλησιν, ἀπευθυνομένην πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἑλληνας :

«Ὁ δῆμος Ἐπιδαυρίων ἐθεώρησεν, εἰκότως, ἱερὸν καθήκον τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἑλληνισμοῦ τὴν δι' ἐξωτερικοῦ σήματος ἐκδηλώσειν εὐγνωμοσύνης εἰς τοὺς τὸ πρῶτον συνελθόντας ἐν τῷ ἱστορικῷ χώρῳ τῆς Ἐπιδαύρου ἀειμνήστους πληρεξουσίου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, οἵτινες πρῶτοι ἐν ὀνόματι αὐτοῦ ἀνεκήρυξαν ἐπισήμως τὴν ἐνότητα τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ, καὶ ἐν τῇ πεποιθήσει ταύτῃ ἀνέθηκεν εἰς τοὺς ὑποταγνομένους τὴν φροντίδα περὶ τῆς διὰ κοινῶν ἐράνων ἀνεγέρσεως ἀναθηματικῆς ἐν τῷ χώρῳ ἐκείνῳ στήλης.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐντίμου ταύτης ἐντολῆς ἐνομήσαμεν πρὸ πάντων καθήκον ἡμῶν ν' ἀπαταθῶμεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ νὰ ὑποβάλωμεν αὐτῇ τὸ τε ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου καλλιτέχνου κ. Γαίλλερ ἐκπονηθὲν σχεδιογράφημα καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἀναγκαίουσας ὁπαίνης, ἀνερχομένης εἰς 71 χιλιάδας δραχμῶν ἢ δὲ Βουλὴ φιλοτίμως πάνυ περιέβαλε τὸ ἔργον διὰ τοῦ ἡθικοῦ αὐτῆς κύρους καὶ ἐπεφόρτισε παμπύφει τὸ ὑπουργεῖον νὰ δώσῃ τὰς ἀπαιτούμενας διατάξεις εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς περὶ τῆς συνδρομῆς αὐτῶν πρὸς εἰσπραξίν θηλουσίων εἰσφορῶν παρὰ τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ἑλλήνων.

Πεποιθότες, ὅτι οἱ κ.κ. νομάρχαι καὶ ἑπαρχοὶ ἐν τῷ ἑσωτερικῷ καὶ οἱ κ.κ. πρόξενοι τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ θέλουσιν ἀσμένως ἀναλάβει τὴν μέριμναν τῆς συστάσεως τοπικῶν ἐπιτροπῶν πρὸς εἰσπραξίν συνεισφορῶν, δηλοῦμεν, ὅτι αἱ συνεισφοραὶ αὗται θέλουσι μεταδιβῆσθαι ἀπευθείας εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν καὶ θέλουσι δημοσιεῦσθαι εἰς τὰς ἐνταῦθα ἐφημερίδας μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν καταβαλόντων εἰς δὲ τὴν ὑποταγνομένην Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν δὲν θέλουσι πέμπεσθαι εἰμὴ τὰ τῆς παρακαταθέσεως αὐτῶν γραμμάτια, ὅπως αὕτη φροντίσῃ ἐν καιρῷ τῇ προσήκοντι νὰ πράξῃ τὰ δέοντα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἔργου.

Ἀθήνησι τῇ 22 Ἀπριλίου 1887

Ἡ ἐπιτροπὴ

Μ. Κ. Κανάρης, Κ. Παπαρρηγόπουλος,

Α. Στ. Ἀντωνόπουλος, Τιμ. Ι. Φιλήμων,

Θ. Φλογαίτης.

— Ἐκ τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἐξεβή τὸ 8ον Τεύχος τοῦ *Corpus Juris Civilis* κατὰ μετὰφρασιν τοῦ κ. *Ἡλ. Λακοπούλου*.

Περιεχόμενα. Περὶ διεκδικήσεως πράγματος. Περὶ Πουδλικιανῆς ἐμπραγματικῆς ἀγωγῆς. (*Bibl. Pardescewv ἔβδομον*). Περὶ χρησικαρπίας καὶ τίνι τρόπῳ τις χρησικαρποῦται. (*De usu fructu et quemadmodum quis utatur fruat*).

Διὰ τοῦ ὅρου χρησικαρπία ἀναποδίδει ἡ μετὰφρασις τὸν Λατίν. *ususfructus*, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει *ἐπικαρπία*.

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς τεύχους ἄρχειται ἡ συμπλήρωσις τῶν παραλειφθέντων τεμαχίων καὶ κατὰ πρῶτον ἐκδοθήσονται αἱ τρεῖς σπουδαιόταται διατάξεις τοῦ Ἰουλιανοῦ αἱ γνωσταὶ ὑπὸ τὰ ὀνόματα *De auctore, omnem* καὶ *Tanta*, ἐξ ὧν ἡ τελευταία ἔσται μετὰ σημειώσεων ἐρμηνευτικῶν.

— Ἐξεδόθη ἄρτι Φρειδερίκου Σουλὲ *Αἱ τέσσαρες ἐποχῆαι*, ἱστορικὴ μυθιστορία μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Α. Ν. Ηπιόπου. Τόμος Α'. *Οἱ Κέλται, Οἱ Γαλάται*. Σελ. 160 εἰς σ. μέγα 8ον. Εὐρίσκεται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Κουσουλίνου, καὶ πωλεῖται ἀντὶ δρ. 2,50. Ὁ δεῦτερος τόμος ἐκδίδεται προσεχῶς.

— Ἐπετράπη εἰς τὴν ἐνταῦθα γαλλικὴν ἀρχαιολογικὴν σχολὴν νὰ ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς ἐν Μαντινείᾳ. Πρὸς κανονισμὸν αὐτῶν ἀπέρχεται προσεχῶς αὐτόσε ὁ γενικὸς ἑφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καθβαδίας.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Beiträge zur Kenntniss der Algenvegetation von Griechenland. Die Meeres-Algen der Insel Sciathos, von Dr S. Miliarakis. I Lieferung. Athen, Druck von Nicolas Inglesis 1887.

Τὸ φυλλάδιον τοῦτο πραγματευόμενον «*Περὶ τῶν θαλασσίων φυκῶν τῆς νήσου Σκιάθου*» εἶνε ἡ ἀρχὴ ἔργου ἐκτενοῦς «*Περὶ τῶν θαλασσίων ἐν γένει φυκῶν τῆς Ἑλλάδος*». Ἐν τῷ παρόντι φυλλάδιῳ ὁ κ. Μηλιαράκης πραγματεύεται μόνον τὰ κυανοφύκη καὶ χλωροφύκη τῆς νήσου ταύτης, προτιθέμενος νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐργασίαν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων φυκῶν. Ἐν τέλει προστίθεται πῖναξ λιθογραφικὸς δύο εἰδῶν νέων φυκῶν. Ὡς γνωστόν, οὐδεὶς ἐνησχολήθη μέχρι τοῦδε περὶ τῶν θαλασσίων τούτων φυτῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐκτὸς δὲ μικροτάτης τινὸς ἐργασίας τοῦ κ. Schmitz περὶ τῶν φυκῶν τοῦ Παιραιῶς πρὸ 8 ἐτῶν δημοσιευθείσης, οὐδεμία ἄλλη ἔκτοτε ἐγένετο ἀπόπειρα πρὸς ἐρευναν τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου τμήματος τῆς Ἑλληνικῆς βλαστώσεως. Τὴν ἐργασίαν ταύτην ὁ κ. Μηλιαράκης ἀφιερὸν εἰς τὴν πεντηκονταετηρίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευή, 15 Μαΐου

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ἐπαγγλθεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκ τῆς κατὰ τὴν Πελοπόννησον περιουσίας αὐτῆς. Ἐπανερχομένη ἐπεσκέψθη καὶ τὴν πόλιν Αἰγίου ἐνθα ἔτυχεν ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς.

— Κατὰ τὴν «*Εφημερίδα*» οἱ βασιλεῖς μετὰ τοῦ διαδόχου καὶ τῆς βασιλοπούλειδος Ἀλεξάνδρας κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ φθινοπώρου θέλουσιν ἐπισκεψθῇ, συνεχίζοντες τὴν ἀνὰ τὸ Κράτος περιοδείαν των, τὴν Στερεάν, τὴν Ἑπτανήσον, τὴν Εὐβοίαν, τὴν Ὑδραν καὶ πολλὰς τῶν Κυκλάδων νήσων.

— Ἡ Βουλὴ, καθ' ὅλην τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, ἐξηκολούθησεν ἀπροσκόπως τὰς ἐργασίας αὐτῆς, συζητοῦσα καὶ ψηφίζουσα τὰ εἰς αὐτὴν ὑποβαλλόμενα νομοσχέδια τῆς Κυβερνήσεως.

— Βεβαίονται ὅτι ἐπικεῖται ἡ ὑπογραφή τοῦ δανείου, ὅπερ ἡ Κυβέρνησις διαπραγματεύεται μεθ' ὁμάδος ξένων κεφαλαιούχων. Τὸ ὀνομαστικὸν κεφάλαιον τοῦ δανείου ἔσται ἑκατὸν εἴκοσι ἑκατομμυρίων φράγκων, τὸ δὲ πραγματικὸν αὐτὸ κεφάλαιον, ὡς λογισθῇ ἡ τῆς ἐκδόσεώς του τιμὴ εἰς 66 καὶ ἡμισυ περίπου, ὃ ἀναβῇ εἰς ὀγδοήκοντα περίπου ἑκατομμύρια.

— Διὰ Β. Διατάγματος ἡμέρα πρὸς ἐνέργειαν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν καθ' ἅπαν τὸ Κράτος ὠρίσθη ἡ 5 Ἰουλίου ἐ. ἔ.

— Συνελθὼν τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον ἵνα ἀποφασίσῃ περὶ τῆς διακονῆς ἡ μὴ ἐν τῷ στρατῷ τῶν ἀθωωθέντων ἀξιωματικῶν κατὰ τὴν δίκην τῆς Κούτρας, ἠρώσασε μὲν κατὰ πλειοψηφίαν τοὺς ἀνθυπολοχαγοὺς Κωστοῦρον, Μαμούρη, Δεδούσην καὶ Δουδομύπουλον, ἀπεφάνθη δὲ ὅτι πρέπει νὰ τεθῶσιν εἰς ἀπόταξιν ὁ ὑπολοχαγὸς Λάτκος καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Πάτσας.

— Σήμερον δὲ Παρασκευὴν, θέλει συνεδριάσῃ τὸ ἀναθεωρητικόν, ἵνα δικάσῃ τὴν αἰτήσιν ἀναθεωρήσεως τῶν εἰς θάλασσαν καταδικασθέντων διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Κούτρας ἀξιωματικῶν. Τὸ ἀναθεωρητικὸν ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ συνταγματάρχου κ. Χρυσοθέγγη καὶ προέδρου, τῶν ἀντισυνταγματάρχων Ν. Μεταξῆ καὶ Ἰρ. Κοκκίτου καὶ τῶν ταγματάρχων κ. Κ. Σμόλεντος καὶ Εὐδ. Στρούμπου ὡς μελῶν. Τὴν ἔδραν τοῦ Β. ἐπιτρόπου θὰ καταλάβῃ ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Στεργίου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Α. Δ. Σ. Βάρναν. Ἑλήρθσαν, συμμορφώμεν δ' ἀκριβῶς τῇ ὑμετέρᾳ παραγγελίᾳ. Σὰς εὐχαριστοῦμεν. Ἀπαντῶμεν καὶ ἰδιαιτέρως. — κ. Γ. Π. Γαύριον. Ὑποθέτομεν ὅτι καὶ λάβη συνέβησαν, διότι τὸ βιβλίον ἐτυπώθη ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ συγγραφέως. — Τακτικῶς ἀναγγώστη. Ἐδμοσιεύθη τὸ πρῶτον ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς «*Νέας Ἡμέρας*», καὶ εἰτα ἐ-